

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

2018 m. Gegužė Nr. 186

REDAKCIJOS ŽODIS

Štai tavo motina! (Jn 19, 27)

Nerijus STRIKULYS

Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Marija Klopienė ir Marija Magdaliotė. Pamatęs stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“ Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos mokinsys pasiėmė ją pas save (Jn 19, 25–27).

Perskaitęs šį Evangelijos pagal Joną skaitinį, turbūt nedaugelis susimąsto, koks jis svarbus mūsų gyvenime: būtent tuomet mums buvo padovanota Marija, o kartu ir mūsų visų Motina.

Kiekvienam žmogui duotas jo žemiškojo gyvenimo palydovas – mama. Labai gaila, tačiau šiame skubėjimo ir informacijos srauto kupiname gyvenime savo mamoms mes skiriame per mažai dėmesio ir laiko. Dažniausia tik tada, kai mūsų skaitmeniniuose kalendoriuose atsiranda pranešimas, kad štai rytoj, pirmąjį gegužės sekmadienį, bus Motinos diena, suskumbame pirkti nuostabias gėles, dovanas ar socialiniais tinklais siunčiame nuostabias eiles savo mamoms.

Tik ar susimąstome, ko iš tikrųjų mamoms reikia iš mūsų, ar visuomet širdimi įsiklausome į jų norus bei troškimus? O joms reikia tikrai kur kas mažiau nei nutuokiame. Tikriausiai joms malonu gauti nuostabias gėlių puokštes, mažas ar dideles dovanas, už širdies griebiančius linkėjimus ir eiles Motinos dienos proga. Tačiau ar pastebėjote, kad joms už visus šiuos dalykus

yra svarbiausi jos vaikai? Ar pamatote, kaip jos veide atsiranda šypsena, kai įžengiate pro gimtųjų namų slenksčio duris? Ar žinote, kad tą dieną jos akis pripildo ašaros, ypač jei nesate dažnas svečias jos namuose? Tai džiaugsmo kupinos ašaros dėl to, kad mamai nieko nėra svarbiau už jos vaikus.

Nuo pat pirmos sekundės, kai ji pajuto savo iščiose užsimezgsią naują gyvybę, jai svarbiausia, kad vaikas būtų sveikas ir laimingas. Nuo tos pačios pirmos minutės visi jos gyvenimo tikslai ir siekiai susiliejo į vieną bendrą tikslą – jus. Pradžioje ji siekė, kad gimtumėte išnešiotas ir sveikas. Vėliau ji vaikščiojo išbalus ir nusilpusi, nes reikalavote daug dėmesio naktimis. Ji naktimis kėlėsi ir rūpinosi, kad būtumėte sotūs. Ji buvo šalia, kai ištarėte pirmuosius žodžius, žengėte pirmuosius žingsnius, ėjote į pirmąją klasę, baigėte mokyklą ir pagaliau sukūrėte šeimą. Nors palikus savo vaikystės namus ir pradėjus savarankišką gyvenimą jūsų tikslai pasikeitė, tačiau mamoms tikslai išliko tie patys. Ji visą savo gyvenimą mels, kad jūs būtumėte sveiki ir laimingi, o dar

daugiau ji trošk ir lauks, kada jūs grįšite į jos namus. Kaip ji laukė jūsų, kol grįšite iš darželio, mokyklos, universiteto ar vėlyvo vakarėlio pas draugus, kol apkabinsite ir papasakosite, kaip sekėsi, to paties laukia ir dabar, kai esate sukūrę savo šeimas. Ji laukia, kada Jūs sugrįšite ir papasakosite, kaip sekasi jos vaikui ir jos vaikaitiams. Ir keisčiausia tai, kad mamai nereikia daug žodžių. Jai reikia tik pamatyti jus, ir ji žinos, kaip jūs jaučiatės, nes visą gyvenimą ji yra su jumis. Jūs esate jos tikslas ir gyvenimo kelias. Apmaudu, tačiau mamos tikslus ir siekius mes dažniausiai sužinome per vėlai, kai jau nebegalime nieko pakeisti... Tik tada suprantame, kaip mums jos trūksta ir kokia ji buvo svarbi mūsų gyvenime.

Taigi Motinos dienos proga norime palinkėti, kad savo dėmesį ir širdies šilumą skirtumėme mamoms ne vien tik per šventes, bet ir kiekvieną dieną, kiekvieną gyvenimo akimirka.

PARAPIJOS NAUJIENOS

Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikai – treji metai

Vitas LENDRAITIS

„Širdingai sveikinu Jo Ekscelenciją Kauno arkivyskupą Sigitą Tamkevičių ir dėkoju už nuoširdų ir brolišką pakvietimą vadovauti šiai Eucharistijai. Su džiaugsmu sveikinu visus brolius vyskopus ir valdžios atstovus. Mano širdingas sveikinimas jums visiems, brangūs broliai ir seserys, kunigai, pašvęstojo gyvenimo asmenys ir pasauliečiai. Dėkoju jums visiems už priėmimą ir suteiktą proga švęsti kartu su jumis šią Eucharistiją. Visame šiame susibūrimo matau jūsų meilės ir maldos ženklą už Šventąjį Tėvą Pranciškų, kuris mane siuntė pas jus kaip savo atstovą išreikšti jo rūpestį, jo meilę ir artumą. Negaliu nusišlėpti savo didžiulio džiaugsmo, galėdamas vadovauti šiam velykiniam

šventimui šioje gražioje Kauno bažnyčioje, dedikuotoje būtent Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimui, ypač kai ją šiandien iškilmingai pakeliame į Mažosios bazilikos didingumą“, – taip prieš trejus metus kalbėjo apaštalinis nuncijus Pedro López Quintana, sakydamas pamokslą balandžio 6-ąją per šv. Mišias Kauno Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje, suteikiant jai bazilikos titulą.

2015 m. sausio pabaigoje buvo gauta džiugi žinia iš Romos apie mažosios bazilikos (*Basilica minor*) titulo suteikimą paminklinei Kauno Kristaus Prisikėlimo bažnyčiai. Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimo bažnyčia, statyta laikinojoje sostinėje kaip paminklas prisikėlusiai Lietuvai, yra ir mūsų tautos, ir Bažnyčios istorijos liu-

dytoja. Ir niekinta, ir vėl garbinga bažnyčia, pakelta į bazilikos rangą, šiandien šviečia ne vien Kaunui, bet visai Lietuvai ir visam pasauliui Kristaus Prisikėlimo – pergalės prieš mirtį ir nuodėmę – karališka šviesa.

Daugiausia mažųjų bazilikų turi Italija – apie 550, Prancūzijoje yra apie 170, Lenkijoje – 130, Ispanijoje – 112. Lietuvoje iki šiol buvo 6 bazilikos (*basilicae minores*): Kauno šv. apaštalo Petro ir Pauliaus arkikatedra bazilika (bazilikos titulas suteiktas 1921 m.), Vilniaus šv. vysk. Stanislovo ir šv. Vladislavo arkikatedra bazilika (1922 m.), Šiluvos Švč. M. Marijos Gimimo bazilika (1974 m.), Žemaičių Kalvarijos Švč. M. Marijos Apsilankymo bazilika (1988 m.), Marijampolės šv. arkangelo My- ▶

► Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikai – treji metai

kolo bazilika (1992 m.) ir Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į Dangų bazilika (2009 m.). Visos jos drauge su Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilika yra Šv. Jono Pauliaus II piligrimų kelio šventovės.

Popiežius bazilikos titulą suteikia vietinėms bažnyčioms, kurios gali būti svarbios savo senove, dydžiu, meniškumu, dvasingumu, piligrimysčių trauka. Tarp vyskupijos bažnyčių svarbiausia yra katedros bažnyčia, kur stovi vyskupo (*episcopus* – graikiškai prižiūrėtojas) – vietos Bažnyčios galvos, tikėjimo mokytojo ir bei vienybės ženklą su Romos vyskupu – katedra (*cathedra* – mokyimo vieta). Taigi krikščioniškojo pastato erdvėje dominuoja Evangelijos mokslas, kurio skelbimą tvarko vyskupas.

1989 m. išleistas Dievo kulto ir sakramentų tvarkos kongregacijos dekretas *Domus ecclesiae* pateikia mažosios bazilikos titulo suteikimo nuostatus. Bažnyčia, kuriai prašomas šis titulas, turi būti dedikuota pagal liturginių apeigų nuostatus ir yra tikras liturginio ir pastoracinio vyskupijos gyvenimo centras, ypač švenčiant Eucharistiją, Atgailą ir kitus sakramentus. Visa tai turi būti atliekama pavyzdinčiai tiek ruošiantis, tiek švenčiant, ištikimai laikantis liturginių nuostatų bei aktyviai dalyvaujant Dievo liaudžiai. Bažnyčioje kilniam ir pavyzdiniam šventimui turi būti pakankamo pločio ir ilgio presbiterija, o įvairūs apeigoms būtini elementai – altorius, ambona, vadovo kėdė – turi būti įrengti pagal atnaujintos li-

turgijos nuostatus. Bažnyčia turi būti svarbi vyskupijoje, pavyzdžiui, statyta ir dedikuota Dievui kokia nors ypatinga istorine ar religine proga, ar dėl joje saugomo šventojo kūno ar relikvijų, ar dėl joje gerbiamo švento atvaizdo. Taip pat nepamirštinas ir istorinis bei meninis bažnyčios reikšmingumas; kad per liturginius metus būtų deramai švenčiama liturgija ir skatinamas maldingumas. Būtinai ir tinkamas skaičius kunigų, skirtų bažnyčios pastoracinei ir liturginei tarnystei, ypač Eucharistijai ir Atgailai (nuodėmklausių, nustatytomis valandomis tarnaujančių tikintiesiems), būtini ministrantai ir pakankamai daug choristų, padedančių visiems tikintiesiems dalyvauti muzika ir giesme.

Parengta pagal www.prisikelimas.lt informaciją

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS INFORMACIJA

Lietuvos vyskupų kreipimasis į tikinčiuosius ir visus geros valios žmones rengiantis popiežiaus Pranciškaus apaštališkajai kelionei į Lietuvą

(pabaiga, pradžia laikraščio „Prisikėlimas“ 185-ajame numeryje)

Mieli tikintieji ir visi geros valios žmonės, jau nuo šiandien visi kartu pradėkime rengtis priimti šį brangų svečių mūsų namuose – Lietuvoje. Ruoškime ne tik išorę – renkimės dvasia. Nebijokime įvardyti tikrųjų skaudulių, prie kurių norėtume, kad Šventasis Tėvas, it pats Kristus, prisiliestų savo gydančią ranką. Melskime Šventosios Dvasios pagalbos, kad padėtų išgirsti Žodį ir priimti tai, ką Kristus vietininkas nori mums pasakyti.

Kiekvieno iš Jūsų net pats mažiausias indėlis į pasirėngimą popiežiaus vizitui yra svarbus ir Dievui brangus. Ypač kreipiamės į tave, mielas jaunime. Kviečiame jus, jaunuoliai ir jaunuolės, drąsiai jungtis į Kristaus išpažinėjų gretas, kad Jo šviesos apšviesti nebijotumėte atrasti savo tikrąjį pašaukimą ir juo gyventi. Šventasis Tėvas laukia jūsų rugsėjo 22 d. Katedros aikštėje Vilniuje.

Kviečiame šeimas drauge apmąstyti Evangelijos žinią, stiprinti tarpusavio santykius, atrasti džiaugsmą kasdienybėje ir tapti ma-

žosiomis „namų bažnyčiomis“, įsiliejančiomis į didžiąją Kristaus Bažnyčią. Gausiai dalyvaukite susitikimuose su Šventuoju Tėvu. Kviečiame jus, brangūs ligoniai ir kenčiantys įvairias negalias, savo kentėjimuose vienytis kartu su Šventuoju Tėvu meldžiant Dievo karalystės. Kviečiame jus, seneliai ir vieniši žmonės, savo malda, tarsi Mozės iškeltomis rankomis, palaikyti Šventąjį Tėvą jo kelionėse ir pasirėngimą jį priimti Lietuvoje.

Kviečiame jus, broliai vienuoliai ir seserys vienuolės, kurie pašventėte savo gyvenimą Dievo karalystei, savo džiugiu, aktyviu ar tyliu, liudijimu melsti, kad Dievas atvertų kiekvieno žmogaus širdį popiežiaus nešamai Gerajai Naujienai. Kviečiame jus, brangūs mūsų bendradarbiai broliai kunigai, kurie kasdien nepailsdami skelbiate Kristų, vėl atnaujinti išganymo viltį ir siekį būti ištikimais Viešpaties mokiniais. Kartu su Dievo tauta renkitės, gilinkitės, melskitės ir atvykite į susitikimą su popiežiumi Pranciškumi.

Savo šeimose, parapijose, bendruomenėse, grupelėse ar jaunimo susitikimuose burkimės drauge, gilinkimės į Dievo Žodį, apmąstykime Šventojo Tėvo žodžius, atkreipiančius dėmesį į opiausius klausimus, melskimės jo intencijomis, konkrečiais artimo meilės ir gailingumo darbais įgyvendinkime evangelinius raginimus. Kristus šviesoje drąsiai keiskime pasaulį.

Kviečiame jus, visus geros valios žmones, atsiliiepti į popiežiaus Pranciškaus raginimus, kad mūsų visų bendri namai būtų saugesni ir gražesni, kad juose nebūtų vietos žmogaus orumą ir gyvybę neigiantiems žodžiams ar darbams.

Kviečiame jus visus dalyvauti šiame istoriniame įvykyje Lietuvai ir kartu su popiežiumi Pranciškumi bei Visuotine Kristaus Bažnyčia išgyventi ypatingą tikėjimo nuotykių ir patirti gausių Dievo malonių. Būkime atviri Šventojo Tėvo nešamai žiniai.

Lietuvos vyskupai, 2018 m. kovo 16 d.

PARAPIJOS NAUJIENOS

Naujas projektas parapijoje: galėsime padėti nedirbantiems parapijiečiams!

Džiaugiamės pranešdami, kad š. m. balandžio 3 d. Vilniuje Kauno Kristaus Prisikėlimo parapija ir Europos socialinio fondo agentūra pasirašė sutartį iš Europos sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamo projekto „Bendruomeninė socialinę atskirtį patiriančių asmenų integracijos į darbo rinką sistema“ (projekto kodas Nr. 08.3.1-ESFA-K-413-01-0056) įgyvendinimui. Projektas bus įgyvendinamas kartu su Birštono Šv. Antano Paduviečio parapijos Caritas ir Sutrikusio intelekto žmonių globos bendrija „Jonavos viltis“.

Šis projektas parengtas tęsiant 2012–2015 m. sėkmingai įgyvendinto panašaus projekto veiklas. Numatoma, kad nuo 2018 m. gegužės iki 2022 m. balandžio mėn. parapijoje bus vykdoma visa grupė veiklų, skirtų nedirbančių parapijiečių integracijai į darbo rinką.

Visus susidomėjusius, norinčius savanoriauti ar gauti nemokamas paslaugas, kviečiame į parapijos socialinės pagalbos centrą Kaune, Aukštaičių g. 6, arba susisiekti telefonu 8 676 38333.

POPIEŽIUS IR PASAULIS

Mišių svarba, prasmė ir grožis**Šiame numeryje pradėdame spausdinti popiežiaus Pranciškaus naują katechezų ciklą.**

Labai svarbu, kad mes, krikščionys, gerai suprastume Šventųjų Mišių vertę ir prasmę, nes tik taip įmanoma gyventi palaikant ryšį su Dievu. Negalime užmiršti, kad daug krikščionių visame pasaulyje per du tūkstančius istorijos metų paaukojo gyvybę gindami Mišias, kad ir šiandien daug jų rizikuoja gyvybe, kad galėtų dalyvauti sekmadienio Mišiose. Popiežius paminėjo vienos Afrikos krikščionių bendruomenės atvejį, kai 304 m. imperatorius Diokleciano persekiojimų laikais grupė krikščionių buvo užklupta Mišių metu ir visi buvo suimti. Romos prokonsulo tardomi, kodėl jie dalyvavo Mišiose, ir žinodami, kad tai griežtai draudžiama, krikščionys atsakė: „Be sekmadienio mes negalime gyventi“. Šis liudijimas, anot popiežiaus, beldžiasi į visų mūsų sąžines.

Jėzus pasakė savo mokiniams: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinąją dieną“ (Jn 6, 53–54). Ar mes ieškome šio „gyvojo vandens“ šaltinio?

Vienas pagrindinių Vatikano II susirinkimo tikslų buvo padėti krikščionims geriau suprasti tikėjimo didingumą ir susitikimo su Kristumi grožį. Susirinkimo tėvai nurodė, kad viena svarbiausių atsinaujinimo priemonių turi būti tikinčiųjų liturginė formacija.

Toks katechezų tikslas – kad žmonės geriau susipažintų su didžiąja Dievo dovana, kurią jis mums suteikia Eucharistijoje.

Eucharistija – tai ypatingas įvykis, kuriame Jėzus Kristus yra su mumis. Viešpats pas mus ateina, yra su mumis. O kaip mes kartais elgiamės per Mišias? Kunigas celebruoja, o mes šnekučiuojamės, žvalgomės. Mes nedalyvaujame aukoje, o juk Viešpats yra čia pat, su mumis!

„Bet, tėve, Mišios nuobodžios...“ – „Ką tu sakai? Viešpats tau nuobodus?!“ – „Ne, ne Mišios nuobodžios, bet būdas, kaip kunigais jas aukoja.“ – „Jei kunigas nuobodžiai aukoja, tai kunigui reikia atsiversti, o tu neužmiršk, kad Viešpats yra čia pat!“ Dalyvauti Mišiose – tai dalyvauti išganingoje Viešpaties kančioje ir mirtyje.

Būsimose katechezėse bandysime atsakyti į paprastus klausimus. Kodėl Mišios pradėdamos kryžiaus ženklą ir atgailos aktu? Kam reikalingi Šventojo Rašto skaitiniai? Kodėl Mišiose sekmadienį yra trys skaitiniai, o šiokiadienį – du? Kodėl tam tikru metu kunigas taria: „Aukštyn širdis“? Beje, kunigas nesako: „Aukštyn mobiliuosius telefonus, fotografuokite!“ Tai iš tiesų labai nevykęs įprotis. Sakau jums, – pridūrė popiežius, – kad man tikrai liūdna, kai aukodamas Mišias bazilikoje ar aikštėje matau daugybę iškeltų

*(Tęsinys laikraščio „Prisikėlimas“ 187-ajame numeryje)
Parengta pagal Vatikano radiją*

mobiliųjų telefonų, ir kad tai daro ne tik Mišių dalyviai, taip pat kunigai ir vyskupai. Būkite malonūs taip nedaryti! Mišios – tai ne spektaklis, bet prisilietimas prie Viešpaties kančios ir prisikėlimo. Dėl to kunigas sako: „Aukštyn širdis“.

„Labai svarbu sugrįžti prie pamatų, iš naujo atrasti tai, kas svarbiausia, tai, ką matome ir prie ko prisiliečiame švęsdami sakramentus. Šiomis katechezėmis norėčiau kartu su jumis atskleisti Eucharistijos aukoje glūdintį grožį, kuris, jei atskleistas, suteikia gyvenimui prasmę. Švenčiausioji Mergelė mus telydi šioje mūsų kelionės dalyje.“

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Popiežius Pranciškus. Palaiminimų kelias į šventumą

Vatikane pristatytas naujasis popiežiaus Pranciškaus mokymo dokumentas – apaštališkasis paraginimas „Gaudete et exultate“ („Būkite linksni ir džiūgaukite“).

Paraginime popiežius rašo: „Būsime šventi, jei eisime Palaiminimų keliu, kuris labai dažnai veda prieš srovę, eina priešinga kryptimi negu daug kitų mūsų pasaulio kelių. Mes kiekvienas galime būti šventi. Gyventi siekiant šventumo – tai gyvenime liudyti gailestingumą. Gailestingumas – tai „dangaus raktas“. Šventasis nepraeina abejingai pro žmogaus skausmą ir vargą, visada ištiesia pagalbos ranką, kartu sugebėdamas pats gyventi ir kitiems liudyti džiaugsmą“.

Šį mokymo dokumentą sudaro 5 skyriai ir 177 paragrafai.

Pirmajame skyriuje popiežius Pranciškus primena, kad pašaukimas į šventumą yra skirtas visiems. Visi galime siekti šventumo ir tuo pat metu visi esame kviečiami eiti Kristaus Palaiminimų keliu. Popiežius naudoja tokius terminus kaip „kaimynystėje“, „gretimame bute“ gyvenantys šventieji, kalba apie „šventųjų viduriniąją klasę“. Neturime žiūrėti į šventuosius kaip į nepasiekiamas

aukštumas, nes šventumas – tai visų mūsų tikslas, ir visi turime jo siekti.

Antrajame popiežiaus Pranciškaus apaštališkojo paraginimo skyriuje kalbama apie tai, kas šiandien mums trukdo siekti šventumo. Pasak popiežiaus, tai gnosticizmas ir pelagianizmas, kurie šiandien įgavę naujas, aktualizuotas, prie mūsų laikų priderintas formas. Naujuoju gnosticizmu popiežius Pranciškus vadina pernelyg didelį proto sureikšminimą. Gnosticizmas veda prie pelagianizmo – prie neproporcingo žmogaus valios sureikšminimo, pernelyg didelio pasitikėjimo savimi, prie normų ir formalių kriterijų laikymosi sureikšminimo, užmirštant, kad Dievo malonė visada pranoksta žmogaus protą ir valią. Popiežius prašo nepasiduoti šioms dviem „subtilioms“ erezijoms ir daryti tai, ką mums sako Jėzus.

Trečtajame dokumento skyriuje kalbama apie tai, ko moko Jėzus. Jo centre Kristus Kalno pamokslo palaiminimai. Popiežius sako, kad pasaulis mus ragina bėgti nuo kančios ir ašarų, o Kristus mus moko verkti kartu su verkiančiaisiais. Popiežius primena, kad gailestingumo dorybė turi būti taikoma visur ir visada, taip pat ir tuomet, kai susiduriame su situacijomis, kurios gali kelti moralinių abejo-

nių. Turime atsiminti, kad visi ketinimai gimsta žmogaus širdyje. Širdies tyrumas yra rimta sąlyga, kad sugebėtume eiti šventumo keliu.

Ketvirtajame dokumento skyriuje primenamos Bažnyčios siūlomos tradicinės priemonės, padedančios siekti šventumo – malda, sakramentai, ypač Sutaikinimo sakramentas ir Eucharistija, įvairios maldingumo formos ir dvasinio vadovavimo svarba. Prie šių popiežius pridėda ir keletą kitų, ypač svarbių dabartinėje mūsų kultūroje: sugebėjimą iškęsti kitą žmogų, kantrybę ir romumą, džiaugsmą ir humoro jausmą, drąsą ir entuziazmą, savęs ir savo pašaukimo suvokimą bendruomenės kontekste, taip pat visada reikalingą ištvermingą maldą.

Penktajame apaštališkojo paraginimo skyriuje kalbama apie kovą, budėjimą ir dvasinį išvalgumą. Turime atsiminti, kad velnias, piktoji dvasia – tai ne mitas, bet asmeninė būtybė, kuri niekada nepalieka mūsų ramybės. Turime naudoti kovai su gundytoju galingus maldos ir sakramentų ginklus. Tad reikia išvalgos, kuri mums padėtų surasti būdus ne kaip daugiau laimėti iš gyvenimo, bet kaip geriau atpažinti ir vykdyti misiją, kuri mums buvo suteikta Krikšto metu.

Parengta pagal Vatikano radiją

SVEČIUOSE PAS....

Svečiuose pas... aktyvią parapijietę medicinos mokslų daktarę Adą Azaravičienę

pabaiga, pradžia laikraščio „Prisikėlimas“ 185-ajame numeryje

„Kur bedirbčiau, stengiausi patikėtas pareigas atlikti sąžiningai ir atsakingai“, – kalbėjo p. Ada. Ne tik jos darbštumas ir kompetencija, bet ir inteligentiškumas bei jautrumas bendradarbiams buvo vertinami, A. Azaravičienėi dirbant Kauno miesto savivaldybės Visuomenės sveikatos biure. Gal todėl už reikšmingus neatlygintinus darbus Kauno bendruomenės labai bei ilgametį švietėjišką ir nuoširdų darbą medicinos srityje Kauno meras V. Matijošaitis 2016 m. jai įteikė „Gerumo kristalą“.

Dar viena šios energingos moters veiklos sritis – Lietuvos universitetų moterų asociacija (LUMA). Pastebėjusios A. Azaravičienės puikias vadybines savybes, kolegės 2005–2008 m. ją rinko prezidente, jau trečią kadenciją ji yra LUMA valdybos narė. Daugelį metų docentė užsiėmė švietėjiška veikla, skaitydama paskaitas visuomenei ne tik Kaune, bet ir respublikoje.

Ada Azaravičienė su dukra Sonata, vyru Valdu, žentu Pauliumi ir jauniausiu vaikičiu Vytautu (iš asmeninio archyvo).

„Savo aktyvią darbinę veiklą baigiau 2010 m. Per daugelį metų religingumas, tikėjimas Dievu man visada buvo pamatinė vertybė. Tad labai džiaugiuosi 2008 m. pelnytu klebono monsino V. Grigaravičiaus padėkos raštu už aktyvią veiklą Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinėje taryboje. Vienu didžiausiu apdovanojimu savo gyvenime laikau 2017 m. gruodžio 26 d. iškilmingoje aplinkoje man įteiktą padėkos ženklą „Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“, – akcentavo pašnekovė.

Ne tik pastoracinės tarybos nariai, bet ir daugelis parapijiečių Jus vertina už geranoriškumą, paslaugumą, motinišką šilumą bei mielą neblėstančią šypseną – gal todėl Jus vadiname Adute. Pakalbėkime apie Jūsų veiklą Kristaus Prisikėlimo parapijoje.

Į Kristaus Prisikėlimo parapijos aktyvią veiklą įsijungiau prieš penkiolika metų. Čia pastoviai dalyvaudavau organizuojant renginius ir konferencijas dvasine tematika. Skaičiau pranešimus įvairiais sveikatos klausimais, dalyvavau Carito veikloje. Pastoracinės tarybos nare tapau 2004 m. Džiaugiuosi ryškiais pokyčiais parapijoje. Pati stengiuosi taip pat aktyviai prie jų prisijungti, bendradarbiauti su parapijoje veikiančiomis įvairiomis institucijomis, sudominti jaunimą, kad šv. Mišių metu giedotų ne tik choras, bet visa bažnyčia. Svarbi veiklos sritis – pastangos parapijos bendruomenės dvasiniam tobulėjimui. Beje, jau trejetą metų esu Šiluvos Švč. M. Marijos draugijos koordinatorė. Savanoriauju Marijos radijuje dalyvaudama klausytojų linijoje“, – pasakojo A. Azaravičienė, pažymėdama, kad jaučiasi laiminga, darydama gera kitiems.

Sveikindami Motinos dienos proga dar norėtume sužinoti apie Jūsų šeimą, artimuosius, savo pomėgius...

Taip, laimingiausios valandos, kai visa šeima kartu. Dukra Sonata pasirinko mano profesiją – yra gydytoja, apgynusi medicinos mokslų daktarės disertaciją. Žentas Paulius – habilituotas mokslų daktaras, docentas. Kartu su vyru Valdu (jis inžinierius, Kristaus Prisikėlimo parapijos talkininkas – teikia elektrotechninę pagalbą bazilikoje ir Mažojoje bažnyčioje. Jo balsas skamba mūsų parapijos sumos chore „In Vivo Dei“ ir Kauno vyrų chore „Perkūnas“). Labai džiaugiamės trimis vaikaičiais: studentais Tautvydu ir Augustinu bei moksleiviu Vytautu. Su artimaisiais patinka keliauti (įsimintiniausios piligriminės kelionės į Šventąją Žemę, Lurdą, Romą). Dažnai lankome koncertus, patinka padirbėti sode, gėrėtis įvairia augmenija. Mėgstu skaityti knygas, pastoviai seku ir skaitau medicininę literatūrą, sveiką gyvenimą propaguoju paskaitose.

Gerbiamoji daktare Ada, tegul Viešpats Jums suteikia sveikatos bei stiprybės ir telaimina Jūsų darbus dar didesnei Dievo garbei!

Pagal p. Ados pasakojimą medžiagą parengė Vilius MISEVIČIUS

Gegužės mėnesio liturginis kalendorius

- 3 Šv. Pilypas ir Jokūbas, apaštalai
- 6 VI Velykų sekmadienis. Motinos diena
- 13 Viešpaties žengimas į dangų (Šeštinės)
- 14 Šv. Motiejus, apaštalas
- 20 Šv. Dvasios atsiuntimas (Sekminės)
- 24 Mūsų Viešpats Jėzus Kristus, Aukščiausiasis ir Amžinasis Kunigas
- 27 Švenčiausioji Trejybė
- 31 Švč. Mergelės Marijos Apsilankymas

PARAPIJOS NAUJIENOS

Kristaus Prisikėlimo bazilikos langai nušvis vitražine kompozicija „Kristaus Prisikėlimo šviesa“

Norime pasidalyti džiugia žinia – šių metų rudenį Kristaus Prisikėlimo bazilikos langams bus sukurti 3 vitražai. Jų autorius – vitražistas prof. Rimvydas Mulevičius.

Vitražinė kompozicija „Kristaus Prisikėlimo šviesa“ prof. Rimvydo Mulevičiaus buvo sukurta dar 2005 metais, kai vyko paminklinės Kristaus Prisikėlimo bažnyčios meninio apipavidalinimo konkursas, kuriame šis projektas surinko daugiausia komisijos bei žiūrovų pripažinimo balsų.

Vitražas yra meno forma, jungianti stiklą ir šviesą. Kaip aiškina prof. Rimvydas Mulevičius savo vitražo kompozicijų koncepcijoje, šviesa ir tamsa turi simbolinę prasmę. Pirmojo varianto kompozicijos elementas yra žvakė, kuri žmogų lydi visais atvejais, antrojo varianto leitmotyvas – žvaigždė arba žiburys. Žmogaus prigimtis visada tiesiasi į šviesą, tapatindama ją su gėriu, tiesa, viltimi ir laime. Bažnyntiniame mene nuo III a. imama vaizduoti žvaigždę, paprastai aštuonkampę žvaigždę.

Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilika, tarsi laimės žiburys iškilęs virš Kauno, yra ne tik Dievo namai, bet ir Lietuvos žmonių vilties, pasiaukojimo, pasiryžimo simbolis. Ši laimės žiburį gali pasiekti kiekvienas – tereikia tik noro ir poreikio pabūti su Dievu.

Kompozicijos spalvinis sprendimas – šiltų spalvų koncentracija bazilikos centre. Tai tarsi kalba: kuo mūsų daugiau – tuo didesnė maldos jėga. Tai kompozicijos sprendimas, išlaikantis harmoniją, šviesą ir rimtį.

Kviečiame tikinčiuosius, bazilikos mylėtojus ir grožio puoselėtojus savo auka prisidėti prie šio sakralaus darbo puošiant bazilikos langus vitražu.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos informacija